

[Prima Pagină](#) > ... > [Drepturile Dumneavoastră](#) > [Drepturi Fundamentale](#) > [Hungary](#)

Instanțe și organisme extrajudiciare naționale

Conținut furnizat de
Ungaria

Ungaria

I. Instanțele naționale

I.1. Instanțe

I.2. Curtea Constituțională

II. Instituții naționale pentru drepturile omului, Ombudsmanul

II.1. Comisarul pentru drepturile fundamentale

II.2. Organisme specializate în domeniul drepturilor omului

II.2.1. Autoritatea națională maghiară pentru protecția datelor și libertatea de informare

II.2.2. Autoritatea pentru tratament egal

II.2.3. Comitetul independent pentru plângeri împotriva poliției

III. Altele

III.1. Ministerul Public al Ungariei

III.2. Sprijinul acordat victimelor

III.3. Asistența judiciară

I. Instanțele naționale

I. 1. Instanțele

1. Sarcini

În conformitate cu Legea fundamentală a Ungariei (Constituția Ungariei), sarcina instanțelor este administrarea justiției. Aceasta înseamnă soluționarea cauzelor penale și a litigiilor juridice private, pronunțarea asupra legalității deciziilor administrative și a decretelor municipale și determinarea faptului dacă o autoritate locală nu a reușit să își îndeplinească obligațiile legislative statutare. Legea poate atribui și alte cauze pentru a fi soluționate de o instanță.

Principiile care garantează independența judiciară sunt prevăzute în Legea fundamentală: judecătorii se supun numai legii, aceștia nu primesc instrucțiuni cu privire la activitățile lor de judecare și pot fi demisi din funcție numai pe baza motivelor și conform procedurilor prevăzute de lege. Aceștia nu pot fi membri ai unui partid

politic și nu pot fi angajați în activități politice.

2. Organizare

În Ungaria, sarcina administrării justiției este îndeplinită de Curia (*Kúria*), curțile de apel regionale, instanțele regionale, instanțele districtuale și instanțele administrative și de muncă.

Între diferitele niveluri judiciare nu există o relație ierarhică. Instanțele superioare în ierarhie nu au competența de a da indicații instanțelor inferioare în ierarhie. Judecătorii își pronunță hotărârile în conformitate cu legea și conform convingerilor lor morale.

Instanțele districtuale (*járásbírószágok*)

Majoritatea cauzelor în primă instanță sunt soluționate de instanțele districtuale. În Ungaria, cauzele se judecă în prezent în 111 instanțe districtuale. Termenul maghiar care desemnează instanțele districtuale din Budapesta este „*kerületi bíróság*”. În total, șase instanțe districtuale unificate (*egyesített kerületi bíróság*) își desfășoară activitatea în 23 de districte din Budapesta. Instanțele districtuale sunt instanțe de prim grad de jurisdicție și sunt conduse de un președinte.

Instanțele administrative și de muncă

Ungaria are 20 de instanțe administrative și de muncă; astfel cum indică denumirea lor, acestea soluționează exclusiv cauzele administrative și de muncă. Principala lor sarcină este revizuirea deciziilor administrative și soluționarea litigiilor rezultate din raporturi de muncă și din raporturi care ar putea fi asimilate unor raporturi de muncă.

Instanțele regionale (*törvényszékek*)

Instanțele regionale acționează ca instanțe de prim grad sau de al doilea grad de jurisdicție. Există două modalități prin care o cauză poate fi trimisă unei instanțe regionale. Una dintre acestea constă în contestarea de către o parte interesată a unei hotărâri pronunțate în primă instanță (cu alte cuvinte, de către o instanță districtuală sau o instanță administrativă și de muncă). Cu toate acestea, unele cauze încep la o instanță regională, situație în care aceste instanțe acționează în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție. Dreptul procedural (Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală) stabilește care sunt cauzele respective, de exemplu în funcție de valoarea sumei în cauză sau dacă aceasta constituie un caz special sau implică o infracțiune penală deosebit de gravă. Instanțele regionale au complete, grupuri și divizii penale, civile, economice și administrative și de muncă ce își desfășoară activitatea sub conducerea președintelui.

Curțile de apel regionale (*ítélőtáblák*)

Cele cinci curți de apel regionale reprezintă un nivel intermediar între instanțele regionale și Curia și au fost create pentru a reduce sarcina fostei Curți Supreme. Căile de atac formulate împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele regionale sunt soluționate de curțile de apel regionale. Curțile de apel regionale sunt instanțe de al treilea grad de jurisdicție în cauzele penale în care o instanță regională a fost instanța de al doilea grad de jurisdicție. Curțile de apel regionale au grupuri și divizii penale și civile care funcționează sub conducerea unui președinte.

Curia din Ungaria

Curia se află în fruntea ierarhiei judiciare și este condusă de președintele său. Cea mai importantă sarcină a acesteia este stabilirea unei practici judiciare uniforme și coerente. Curia îndeplinește această sarcină prin pronunțarea de decizii care sunt cunoscute ca decizii de uniformitate. Aceste decizii furnizează orientări în materie de principiu și au caracter obligatoriu pentru instanțe.

Curia

- ia hotărâri cu privire la căile de atac împotriva hotărârilor instanțelor regionale sau ale curților de apel regionale în cazurile prevăzute de lege;
- evaluează cereri de revizuire;
- emite decizii de uniformitate, care sunt obligatorii pentru instanțe;

- efectuează analize ale jurisprudenței în cauzele care au fost închise și au rămas definitive și, în acest cadru, investighează și examinează jurisprudența instanțelor;
- publică hotărâri judecătorești de principiu;
- ia decizii cu privire la faptul dacă decretele municipale intră în conflict cu alte acte legislative și trebuie să fie anulate;
- ia decizii prin care se constată că o autoritate locală încalcă obligațiile sale statutare legislative.

Curia are complete pentru hotărâri, decizii de uniformitate, autorități locale și emiterea de principii; precum și divizii penale, civile, administrative și de muncă, dar și grupuri care analizează jurisprudența.

Oficiul Național de Magistratură (*Országos bírósági Hivatal*) și Consiliul Judiciar Național (*Országos Bírói Tanács*)

Președintele Oficiului Național de Magistratură (NOJ) îndeplinește sarcini legate de administrarea instanțelor, exercită competențe de conducere în temeiul capitolului privind instanțele din Legea bugetului și supraveghează activitățile administrative ale președinților curților de apel regionale și ai instanțele regionale. Consiliul Judiciar Național (CJN), un organism independent ales de judecători și format exclusiv din judecători, reprezintă consiliul de supraveghere a administrării centralizate a instanțelor. În plus față de sarcinile sale de supraveghere, CJN este implicat, de asemenea, în administrarea instanțelor.

3. Date de contact

Országos Bírósági Hivatal

Adresă: 1055 Budapest, Szalay u. 16.

Adresă poștală: 1363 Budapest Pf.: 24.

Telefon: +36 (1) 354 41 00

Fax: +36 (1) 312-4453

E-mail: obh@obh.birosag.hu

[Site-ul instanțelor](#)

I.2. Curtea Constituțională

1. Sarcini

Curtea Constituțională (*Alkotmánybíróság*) reprezintă principalul organism pentru protecția Legii fundamentale. Atribuțiile acesteia constau în protejarea statului de drept democratic, a ordinii constituționale și a drepturilor garantate prin Legea fundamentală, protejarea coerenței interne a sistemului juridic și aplicarea principiului separării puterilor.

Curtea Constituțională a fost înființată de Adunarea Națională în 1989. Legea fundamentală prevede normele fundamentale referitoare la sarcinile și la rațiunea de a exista a Curții Constituționale, în timp ce principalele elemente ale normelor organizaționale și procedurale sunt cuprinse în Legea Curții Constituționale. Regulamentul de procedură stabilește norme detaliate privind procedurile Curții Constituționale.

2. Organizare

Curtea Constituțională este un organism format din cincisprezece membri. Membrii acesteia sunt aleși de Adunarea Națională, cu o majoritate de două treimi, pentru un mandat de doisprezece ani. Pentru a deveni judecător al Curții Constituționale, o persoană trebuie să fie un avocat academic recunoscut sau să aibă cel puțin douăzeci de ani de experiență profesională într-un domeniu juridic. Președintele Curții Constituționale este ales de Adunarea Națională din rândul judecătorilor Curții Constituționale pentru durata mandatului său în calitate de judecător la Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională se reunește în plen, în complete de cinci judecători sau de un judecător unic. Deciziile cu privire la constituționalitatea legilor și la alte cauze majore sunt luate de adunarea plenară.

Oficiul Curții îndeplinește sarcini organizatorice, operaționale, administrative și de luare a deciziilor. Oficiul este condus de secretarul general, care este ales de către plen pe baza unei propuneri din partea președintelui.

3. Competențe

Examinarea preliminară a conformității cu Legea fundamentală

Inițiatorul legii, guvernul sau președintele Adunării Naționale poate solicita Adunării Naționale să prezintă Curții Constituționale o lege adoptată pentru controlul constituțional în vederea examinării conformității acesteia cu Legea fundamentală.

În plus, Președintele Republicii este obligat să prezinte Curții Constituționale o lege adoptată de Parlament în loc să o promulge în cazul în care consideră că aceasta sau oricare dintre dispozițiile sale contravin Legii fundamentale, astfel încât Curtea să examineze dacă legea respectivă este conformă cu Legea fundamentală. În cazul în care Curtea Constituțională stabilește că legea examinată este contrară Legii fundamentale, aceasta nu poate fi promulgată.

Revizuirea *ex-post* a conformității cu Legea fundamentală (revizuirea *ex-post*)

Această procedură, introdusă în 2012, poate fi inițiată de guvern, un sfert din membrii Parlamentului, Comisarul pentru drepturile fundamentale, președintele Curia sau procurorul general.

În cadrul acestei proceduri, Curtea Constituțională anulează orice dispoziție contestată pe care o consideră contrară legii fundamentale.

Inițierea unei proceduri de revizuire individuală de către un judecător

Un judecător care, în instrumentarea unei cauze, consideră că legislația care urmează să fie aplicată este contrară Legii fundamentale, trebuie să solicite Curții Constituționale să analizeze și să suspende procedura. Într-o cauză inițiată de un judecător, Curtea Constituțională poate decide că legea sau dispoziția legală este contrară Legii fundamentale și o poate declara inaplicabilă în respectiva cauză specifică sau chiar în general.

Plângerile constituționale

O plângere constituțională este unul dintre cele mai importante instrumente de protecție a drepturilor fundamentale. Aceasta poate fi utilizată, în primul rând, în cazul în care drepturile fundamentale ale reclamantului, prevăzute de Legea fundamentală, au fost încălcate în cursul pronunțării unei hotărâri judecătorești. O astfel de încălcare s-ar putea produce în cursul procedurilor judiciare referitoare la cazul aplicării unei legi care contravine Legii fundamentale sau în cazul în care o decizie pronunțată pe fond sau orice altă decizie de încheiere a procedurilor judiciare este contrară Legii fundamentale. În mod excepțional, o plângere constituțională poate fi depusă în cazul în care drepturile fundamentale ale reclamantului au fost încălcate direct într-un caz fără o hotărâre judecătorească. În acest caz, Curtea Constituțională va anula orice lege sau hotărâre pe care le consideră contrare Legii fundamentale.

Examinarea conflictelor cu acordurile internaționale

În conformitate cu Legea privind Curtea Constituțională, o lege maghiară poate fi examinată în vederea conformității cu un acord internațional. Procedura poate fi inițiată de un sfert din membrii Parlamentului, de guvern, de Comisarul pentru drepturile fundamentale, de președintele Curia, de Procurorul General sau de un judecător în ceea ce privește legea care urmează să fie aplicată într-o cauză.

Curtea Constituțională poate anula integral sau parțial orice lege pe care o consideră contrară unui acord internațional și poate invita legiuitorul să ia măsurile necesare pentru soluționarea conflictului de legi până la un termen-limită stabilit.

Competențe suplimentare

Curtea Constituțională interpretează dispozițiile Legii fundamentale referitoare la orice aspect constituțional specific la propunerea Adunării Naționale sau a comisiei sale permanente, a președintelui Republicii sau a guvernului, în cazul în care o astfel de interpretare poate fi derivată direct din Legea fundamentală.

Orice persoană poate înainta Curții Constituționale o propunere de revizuire a unei decizii a Adunării Naționale prin care se solicită organizarea unui referendum sau se respinge solicitarea unui referendum obligatoriu.

Adunarea Națională poate dizolva organismul de reprezentanți ai unei autorități locale sau ai unei minorități autonome în cazul în care acesta operează într-un mod care contravine Legii fundamentale. Înainte de aceasta, Curtea Constituțională emite un aviz în materie la inițiativa guvernului.

Curtea Constituțională desfășoară procedura de revocare din funcție a Președintelui Republicii la propunerea Adunării Naționale.

Curtea Constituțională poate lua decizii cu privire la chestiunile de conflict de competențe între organismele de stat și între organismele de stat și cele ale administrației locale.

Curtea Constituțională poate stabili din oficiu că o măsură este contrară Legii fundamentale din cauza unei omisiuni legislative, caz în care aceasta solicită organismului responsabil de omisiune să o corecteze.

4. Date de contact

Adresă: 1015 Budapest, Donáti u. 35–45.

Adresă poștală: 1535 Budapest, Pf. 773.

Telefon: +36 (1) 488 31 00

[Site-ul Curții Constituționale](#)

[Pagina de Facebook](#)

II. Instituții naționale pentru drepturile omului, Ombudsmanul

II.1. Comisarul pentru drepturile fundamentale (*Az Alapvető Jogok Biztosa*) (o instituție națională pentru drepturile omului a Organizației Națiunilor Unite)

1. Comisarul pentru drepturile fundamentale

În conformitate cu Legea fundamentală a Ungariei, Adunarea Națională a adoptat, de asemenea, Legea privind Comisarul pentru drepturile fundamentale, creând un sistem de tip ombudsman nou și uniform.

Comisarul pentru drepturile fundamentale este responsabil numai în fața Parlamentului. Ombudsmanul întreprinde acțiuni independente în cadrul procedurii sale, bazate exclusiv pe Legea fundamentală și pe alte legi. Ombudsmanul este ales cu două treimi din voturile reprezentanților Adunării Naționale, la propunerea Președintelui Republicii, pentru un mandat de șase ani și raportează anual cu privire la activitatea sa în fața Adunării Naționale.

Comisarul pentru drepturile fundamentale poate fi reales o singură dată. În conformitate cu Legea privind Comisarul pentru drepturile fundamentale, doi adjuncți lucrează alături de Comisarul pentru drepturile fundamentale: comisarul adjunct responsabil pentru protecția intereselor generațiilor viitoare și comisarul adjunct responsabil pentru protecția drepturilor minorităților etnice care trăiesc în Ungaria. Comisarul ales de Adunarea Națională propune adjuncții, care sunt aleși, de asemenea, de Adunarea Națională.

2. Procedură și acțiune

Principala sarcină a Ombudsmanului este de a investiga abuzurile legate de drepturile fundamentale și de a iniția măsuri generale sau specifice pentru remedierea acestora.

În limitele stabilite de legea care reglementează competențele sale, Ombudsmanul alege măsurile pe care le consideră adecvate, care pot fi:

- o recomandare de remediere a abuzurilor legate de drepturile fundamentale adresată organismului de supraveghere care supraveghează organismul care a cauzat abuzul;
- o cale de atac privind abuzul, inițiată la șeful organismului în cauză;
- o propunere pentru procedura Curții Constituționale;

- inițierea unei revizui de către Curia a compatibilității unui decret municipal cu alte acte legislative;
- prin intermediul Procurorului General, inițierea unor acțiuni care trebuie să fie întreprinse de Ministerul Public;
- inițierea unei proceduri pentru tragerea la răspundere a unei persoane în fața organismului competent, în cazul în care Ombudsmanul constată o suspiciune rezonabilă de săvârșire a unei infracțiuni minore sau a unei infracțiuni disciplinare; în cazul în care infracțiunea este una penală, procedura trebuie inițiată;
- o propunere de modificare, de abrogare sau de publicare a legislației sau a unui instrument juridic al administrației de stat de către un organism autorizat să legifereze sau să emită instrumente juridice ale administrației de stat;
- ca o măsură finală, prezentarea unui caz în fața Adunării Naționale, ca parte a raportului anual.

Orice persoană care consideră că actele sau omisiunile unei autorități au încălcat drepturile sale fundamentale sau amenință în mod direct să facă acest lucru poate înainta o solicitare Comisarului pentru drepturile fundamentale, cu condiția ca persoana respectivă să fi epuizat toate posibilitățile disponibile pentru căile de atac administrative — cu excepția oricărui control jurisdicțional al deciziilor administrative — sau să nu aibă la dispoziție nicio cale de atac.

Comisarul pentru drepturile fundamentale și comisarii adjuncți monitorizează aplicarea drepturilor minorităților etnice care trăiesc în Ungaria și interesele generațiilor viitoare.

Comisarul pentru drepturile fundamentale nu poate examina activitățile Adunării Naționale, ale Președintelui Republicii, ale Curții Constituționale, ale Oficiului Național de Audit din Ungaria sau ale Ministerului Public, cu excepția organului de anchetă al Ministerului Public.

Comisarul nu poate lua măsuri în cazul în care:

- a trecut mai mult de un an de la publicarea unei decizii administrative definitive în cazul în care a fost formulată plângerea;
- procedura a început înainte de 23 octombrie 1989;
- au fost introduse acțiuni în justiție pentru a revizui o decizie administrativă sau a fost pronunțată deja o hotărâre judecătorească definitivă;
- persoana care formulează trimiterea nu și-a dezvăluit identitatea, iar ancheta nu poate fi efectuată în lipsa acestor informații.

Nicio persoană nu poate fi discriminată pentru apelarea la Comisarul pentru drepturile fundamentale.

Mijloace pentru depunerea unei plângeri:

- prin mijloace electronice: utilizând secțiunea „Ügyet szeretnék indítani” (Doresc să deschid un caz) din meniul de pe site-ul www.ajbh.hu sau cu ajutorul „Intelligens űrlap” (formularul inteligent) care se găsește pe site;
- prin e-mail: panasz@ajbh.hu
- în persoană, la Biroul de reclamații al Oficiului Comisarului pentru drepturile fundamentale (Budapesta V. ker., Nádor u. 22.), stabilind o programare.
- prin poștă: Alapvető Jogok Biztosának Hivatala (Biroul Comisarului pentru drepturi fundamentale) 1387 Budapest Pf. 40.

Depunerea și procedura condusă de comisar sunt gratuite. O copie a documentelor generate până în prezent în cazul respectiv și documentele necesare pentru evaluarea acestuia ar trebui să fie anexate la document.

3. Prezentările de informații de interes public

În conformitate cu Legea privind plângerile și prezentările de informații de interes public, începând de la 1 ianuarie 2014 prezentările de informații de interes public pot fi realizate, de asemenea, prin intermediul unui sistem electronic protejat, gestionat de Comisarul pentru drepturile fundamentale. Prezentările de informații de interes public atrag atenția asupra circumstanțelor a căror remediere sau eliminare servește intereselor comunității sau societății în ansamblul său. O prezentare de informații de interes public poate include, de asemenea, o recomandare.

Metode de transmitere a prezentărilor de informații de interes public:

- prin mijloace electronice, prin intermediul sistemului electronic protejat (<https://www.ajbh.hu/kozerdeku-bejelentes-benyujtasa>) sau
- în persoană, la Biroul de reclamații al Oficiului Comisarului pentru drepturile fundamentale (Budapesta V. ker., Nádor u. 22.), stabilind o programare.

4. Mecanismul național de prevenire a OPCAT

Începând de la 1 ianuarie 2015, Comisarul pentru drepturile fundamentale a acționat, în persoană sau prin intermediul personalului său, în calitate de mecanism național de prevenire în Ungaria a Protocolului opțional al ONU (OPCAT) la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Sarcinile mecanismului național de prevenire includ:

- inspectarea locurilor de detenție în scopuri preventive și pentru rapoarte;
 - interogarea deținuților;
 - studierea documentației;
- trimiterea de feedback;
- consultarea cu autoritățile;
- formularea de recomandări;
- elaborarea de rapoarte.

5. Date de contact

Adresă: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Adresă poștală: 1387 Budapest Pf. 40.

Telefon: (+36-1) 475-7100

Fax: (+36-1) 269-1615

E-mail: panasz@ajbh.hu

Site: <http://www.ajbh.hu/hu>

II.2. Organisme specializate în domeniul drepturilor omului

II.2.1. Autoritatea națională maghiară pentru protecția datelor și libertatea de informare

1. Sarcini și organizare

Dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul la dezvăluirea informațiilor de interes public sunt drepturi fundamentale constituționale: Articolul VI din Legea fundamentală a Ungariei prevede:

- (1) Orice persoană are dreptul să i se respecte viața privată și familială, căminul, relațiile și buna reputație.
- (2) Orice persoană are dreptul la protecția datelor personale, precum și la accesarea și diseminarea datelor de interes public.
- (3) O autoritate publică independentă, constituită prin lege organică, monitorizează sub aspectul legalității dreptul la protecția datelor cu caracter personal și accesul la datele de interes public.

Autoritatea Națională maghiară pentru Protecția Datelor și Libertatea Informației (*Nemzeti adatvédelmi és információszabadság Hatóság* - NAIH) a înlocuit ombudsmanul pentru protecția datelor care a funcționat în perioada 1995-2011). Începând de la 1 ianuarie 2012, NAIH a contribuit la garantarea drepturilor de informare prin mijloace de reglementare suplimentare (cum ar fi impunerea unor amenzi privind protecția datelor).

Conținutul acestor drepturi, obligațiile operatorilor de date, precum și organizarea și procedurile NAIH sunt stabilite în Legea privind informațiile (Legea CXII din 2011 privind autodeterminarea în domeniul informației și al libertății de informare), iar cerințele detaliate privind procedurile specifice de prelucrare a datelor sunt cuprinse în alte acte legislative relevante (de exemplu, Legea privind poliția și Legea privind educația publică). În conformitate cu articolul 1 din Legea privind informațiile, legea vizează protejarea sferelor private ale persoanelor fizice și asigurarea transparenței afacerilor publice.

NAIH este un organism guvernamental independent, autonom, președintele acestuia este numit pentru un mandat de nouă ani de Președintele Republicii la propunerea Prim-ministrului, iar structura sa organizatorică este formată din departamente.

2. Competențe

Principala sarcină a NAIH este realizarea de investigații în materie de protecția datelor și libertate de informare pe baza rapoartelor și a plângerilor (depuse on-line, în scris sau în persoană) și efectuarea din oficiu de proceduri administrative în materie de protecția datelor (în cazul în care încălcarea suspectată se referă la mai multe persoane sau poate provoca daune considerabile intereselor sau prejudicii semnificative).

În plus, autoritatea poate efectua din oficiu proceduri administrative pentru controlul datelor clasificate, poate transmite instanței cazuri de încălcare legate de informații de interes public sau de informații care sunt publice din motive de interes public și poate interveni în acțiunile în justiție. De asemenea, aceasta păstrează un registru privind protecția datelor.

Competențele autorității includ, de asemenea, emiterea de avize cu privire la acte legislative relevante, reprezentarea Ungariei în cadrul comisiilor comune ale UE privind protecția datelor și efectuarea de audituri privind protecția datelor - în schimbul unei taxe - la cererea operatorului.

3. Date de contact

Adresă: 1125 Budapest Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.

Adresă poștală: 1530 Budapest, Pf.: 5.

Telefon: (+36-1) 391-1400

E-mail: ugyfelszolgalat@naih.hu

Site: <http://www.naih.hu/>

II.2.2. Autoritatea pentru egalitatea de tratament

1. Sarcini și organizare

În conformitate cu Legea privind egalitatea de tratament și promovarea egalității de șanse, aplicarea principiului egalității de tratament în Ungaria este supravegheată de Autoritatea pentru egalitatea de tratament (*Egyenlő Bánásmód Hatóság*), care are competență la nivelul întregului teritoriu al țării. Autoritatea respectivă este un organism guvernamental autonom, independent și care se supune doar legii. Aceasta nu poate fi obligată prin instrucțiuni și își îndeplinește sarcinile în mod separat față de alte organisme și de orice influență nejustificată. Autorității îi pot fi delegate sarcini doar prin lege. Autoritatea este condusă de un președinte numit pentru un mandat de nouă ani de către Președintele Republicii la propunerea Prim-ministrului.

Sarcina primară și activitatea principală a autorității este investigarea plângerilor și a rapoartelor pe care aceasta le primește cu privire la probleme legate de discriminare. Activitatea autorității este asistată de o rețea de funcționari responsabili de egalitatea de tratament având acoperire națională.

În conformitate cu legea, încălcarea cerinței egalității de tratament (discriminarea) înseamnă discriminarea unei persoane pe baza unei caracteristici protejate reale sau percepute.

Caracteristicile protejate în conformitate cu legea sunt:

1. sexul
2. rasa
3. culoarea pielii
4. naționalitatea
5. apartenența națională
6. limba maternă
7. handicap
8. starea de sănătate
9. convingerile religioase sau filozofice

10. politica sau altă opinie
11. situația familială
12. maternitatea (sarcină) sau paternitatea
13. orientarea sexuală
14. identitatea de gen
15. vârsta
16. originea socială
17. proprietatea
18. fracțiunea de normă sau durata determinată a raportului de muncă sau raportul de cvasi-muncă
19. apartenența la o asociație pentru reprezentarea intereselor
20. orice alt statut, trăsătură sau caracteristică

În categoria „orice alt statut”, trăsăturile și caracteristicile care nu sunt enumerate în lege, dar care sunt de natură similară pot fi luate în considerare drept caracteristici protejate în conformitate cu interpretarea legii de către autoritate.

Autoritatea investighează încălcările care afectează persoane și grupuri ale căror caracteristici protejate sunt definite în termeni foarte generali, în conformitate cu legea. În mod obișnuit, aceasta acționează la cererea persoanei sau a persoanelor care au suferit discriminarea, dar este posibil ca organizațiile societății civile sau asociațiile reprezentative să inițieze o procedură în fața autorității în cazul în care a avut loc o încălcare sau o amenințare de încălcare care afectează un grup având caracteristici protejate. Autoritatea poate acționa din oficiu împotriva statului maghiar, a autorităților locale și a autonomiilor pentru minorități, a organismelor acestora, a organizațiilor care acționează în calitate de autorități publice, a forțelor armate maghiare și a agențiilor de aplicare a legii. Domeniile cele mai tipice pentru investigațiile autorității sunt ocuparea forței de muncă, securitatea socială, asistența medicală, locuințele, educația și furnizarea de bunuri și servicii.

2. Competențe

Autoritatea își desfășoară investigațiile în cadrul procedurii administrative. În cursul procedurii se aplică norme speciale de probă. Persoana vătămată (solicitantul) trebuie să demonstreze că a fost dezavantajată și că, în momentul încălcării, aceasta avea efectiv – sau autorul infracțiunii a presupus că aceasta avea – o caracteristică protejată definită prin lege. În cazul în care solicitantul a îndeplinit obligația de a prezenta astfel de dovezi, cealaltă parte (partea supusă procedurii) trebuie să demonstreze că circumstanțele sprijinite de probele prezentate de partea vătămată nu au avut loc sau că aceasta a respectat cerința egalității de tratament sau nu era obligată să o respecte în respectivul raport juridic.

Autoritatea depune întotdeauna toate eforturile pentru a se ajunge la o înțelegere între părți înainte de pronunțarea deciziei sale și, în cazul în care reușește să facă acest lucru, aprobă înțelegerea. În cazul în care părțile nu ajung la o înțelegere, autoritatea ia o decizie pe fond, pe baza anchetei efectuate de aceasta. În cazul în care autoritatea constată că a fost încălcată cerința egalității de tratament, ca sancțiune aceasta poate să dispună eliminarea circumstanțelor ilegale, interzicerea comportamentului ilicit în viitor, dispunerea dezvăluirii publice a deciziei sale finale prin care s-a constatat încălcarea, aplicarea unei amenzi de la 50 000 HUF la 6 milioane HUF și aplicarea unor consecințe juridice suplimentare definite de legislația specială. Decizia autorității nu poate fi contestată pe cale administrativă, dar poate fi revizuită de Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de muncă în contencios administrativ.

De asemenea, autoritatea are o serie de alte sarcini definite de lege în plus față de investigarea cazurilor de discriminare specifică. Acestea includ, de exemplu, furnizarea de informații și de asistență persoanelor în cauză pentru a lua măsuri împotriva încălcărilor egalității de tratament, emiterea de avize cu privire la proiectele legislative referitoare la egalitatea de tratament, propunerea de acte legislative privind egalitatea de tratament, furnizarea de informații publicului și Adunării Naționale privind situația aplicării egalității de tratament, cooperarea cu organizațiile societății civile și cu organizațiile internaționale etc.

Autoritatea este un membru al Rețelei europene a organismelor de promovare a egalității (Equinet), care reunește peste 40 de organizații membre din 33 de țări europene ce acționează în calitate de organisme naționale pentru egalitatea de tratament în propriile țări. Personalul autorității participă la activitățile grupurilor de lucru tematice ale Equinet, precum și la cursuri de formare și seminare organizate de mai multe ori pe an pentru a fi la curent cu cele mai recente realizări în dezvoltarea internațională a legislației privind egalitatea de tratament și pentru a face schimb de experiență cu reprezentanții organizațiilor europene care îndeplinesc

sarcini similare cu cele ale autorității.

Autoritatea participă în mod regulat la evenimente și proiecte tematice ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) și ale Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI) din cadrul Consiliului Europei ca parte a relațiilor sale internaționale.

Informații detaliate privind autoritatea sunt disponibile pe site-ul acesteia.

3. Date de contact

Sediu: 1013 Budapest, Krisztina krt. 39/B

Număr de telefon: (+36-1) 795-2975

Număr de fax: (+36-1) 795-0760

Site: <http://www.egyenlobanasmod.hu/>

II.2.3. Comitetul independent pentru plângeri împotriva poliției

1. Sarcini și organizare

În 2008, Adunarea Națională a decis să înființeze Comitetul independent de plângeri împotriva poliției (*Független Rendészeti Panasztűlet*) în vederea creării unei instituții speciale pentru depunerea plângerilor împotriva poliției. Această instituție este alcătuită din membri aleși de Adunarea Națională pentru o perioadă de șase ani. Membrii au o diplomă în drept, nu sunt obligați să accepte instrucțiuni de la nicio persoană, iar temeiul regulamentului lor de procedură este prevăzut de lege.

Contextul juridic al activităților comitetului este reglementat în primul rând de Legea privind poliția. Obiectivul comitetului este examinarea procedurilor de depunere a unei plângeri care intră în sfera de competență a poliției, însă independent de raporturile ierarhice, din punct de vedere al protecției drepturilor fundamentale. Astfel, operațiunile poliției sunt revizuite de comitet pe baza unor reclamații specifice în cazuri individuale și nu în general, în mod abstract.

2. Competențe și proceduri

Cine poate depune o plângere, când și în ce mod?

O plângere poate fi depusă de orice persoană, indiferent de naționalitate:

- care a făcut obiectul unei măsuri a poliției sau care este afectată de o măsură a poliției;
- sau pentru care poliția nu a reușit să ia măsurile necesare;
- sau care a fost supusă unor măsuri coercitive de către poliție și consideră că drepturile sale fundamentale au fost restricționate sau că drepturile omului au fost încălcate în consecință.

Plângerea poate fi depusă personal, prin reprezentare sau prin intermediul reprezentantului legal (în cazul unui minor sau al unei persoane lipsite de capacitate, prin intermediul reprezentantului său legal). Acest lucru trebuie efectuat în termen de 20 de zile de la măsura poliției, de la abținerea de a acționa sau de la măsura coercitivă sau, în cazul în care reclamantul nu a luat cunoștință de acest lucru decât mai târziu, în termen de 20 de zile de la data la care a luat la cunoștință acest lucru. Plângerea poate fi depusă prin poștă (caz în care reclamantul trebuie să semneze personal transmiterea), prin fax sau e-mail prin intermediul site-ului comitetului, sau în persoană în timpul orelor de lucru ale comitetului (după efectuarea unei programări telefonice).

În cazul în care un obstacol obiectiv a împiedicat reclamantul să depună cererea în termenul-limită stabilit, întârzierea poate fi justificată dacă reclamantul prezintă, în termen de șase luni, o justificare pentru depunerea cu întârziere (de exemplu, tratamente spitalicești pe termen lung).

O persoană care a depășit termenul de 20 de zile, dar care se află încă în termenul de treizeci de zile de la producerea (sau de la luarea la cunoștință a) măsurii poate trimite o solicitare șefului corpului de poliție (șeful poliției sau comisarul de poliție) al cărui ofițeri au aplicat măsurile denunțate, încadrându-se astfel în continuare în termen. În astfel de cazuri, șeful secției de poliție va conduce desfășurarea procedurii de plângere.

Ce examinează comitetul?

- cerința de îndeplinire a unor sarcini și instrucțiuni polițienești, încălcări ale acestor sarcini și instrucțiuni sau neîndeplinirea acestora (în special, obligația de a lua măsuri, proporționalitatea, caracterul identificabil, obligația de a acorda asistență etc.);
- măsurile luate de poliție sau neluarea măsurilor de către poliție, legalitatea acestora (în special, controale ale identității, examinarea articolelor de îmbrăcăminte, a bagajelor și a vehiculelor, arestări, reținerea pentru interogare, procedurile polițienești pentru străini, măsurile luate în locuințe private, măsuri de aplicare a legislației rutiere etc.);
- utilizarea și legalitatea dispozitivelor coercitive (în special, constrângerea fizică, cătușe, agenți chimici, bastoane cu electroșocuri, pistoale paralizante, bastoane, blocajele rutiere, utilizarea armelor de foc, utilizarea forței de grup, dispersia mulțimii etc.)

Când nu este permis comitetului să inițieze o procedură sau să efectueze o examinare pe fond?

Întrucât nu este autorizat să facă acest lucru prin lege, Comitetul nu are competența și, în consecință, nu are dreptul:

- să evalueze observațiile generale, observațiile care propun ameliorări sau observațiile critice sau prezentările de informații de interes public;
- să investigheze infracțiuni minore sau să reducă ori să anuleze orice amendă administrativă impusă;
- să evalueze legalitatea activităților desfășurate în cursul procedurilor penale;
- să acorde despăgubiri;
- să stabilească răspunderea penală, administrativă sau disciplinară a ofițerilor de poliție care iau măsuri;
- să revizuiască legalitatea deciziilor adoptate în cadrul procedurilor administrative sau penale.

În plus, în cazul în care un act sancționabil al poliției a avut loc în contextul altei proceduri în curs, de exemplu proceduri penale sau administrative, reclamantul trebuie să recurgă la căile de atac disponibile și să își prezinte obiecțiile în cadrul procedurii în curs, cu excepția cazului în care modul în care un act procedural a fost efectuat (de exemplu tonul vocii utilizate atunci când a fost interogat un martor, modul în care a fost percheziționată o casă) a fost contestat de către reclamant, caz în care comitetul are dreptul, de asemenea, să efectueze o examinare.

Ce trebuie să știți despre procedură

Pentru a obține examinarea cauzei sale, reclamantul are opțiunea de a trimite o solicitare șefului agenției de poliție care a efectuat măsura contestată sau comitetului. Astfel, reclamantul poate alege dacă o agenție din structura organizatorică a poliției (șeful agenției care a aplicat măsura) sau un organism independent din afara poliției (Comitetul) va examina plângerea. În același timp, această dispoziție are rolul de a contribui la separarea celor două proceduri și permite ca numai una dintre acestea să fie desfășurată în orice moment – și anume cea aleasă de reclamant.

În plus, comitetul este autorizat să desfășoare anchete cu privire la orice plângeri depuse la poliție și, în cazul în care a luat cunoștință de un caz care întrunește condițiile pentru intervenția sa, acesta informează în consecință reclamantul și agenția de poliție care se ocupă de caz. În termen de opt zile de la primirea notificării, reclamantul poate solicita agenției de poliție să evalueze plângerea în urma examinării efectuate de către comitet. Agenția de poliție care se ocupă de caz trebuie să își suspende procedura la primirea notificării din partea comitetului. Această trimitere poate fi inițiată chiar de către reclamant în cadrul procedurii de plângere la poliție până când este pronunțată decizia administrativă definitivă și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru trimitere, cazul de plângere va continua în conformitate cu procedura comitetului.

În examinarea pe fond a unei plângeri, comitetul urmărește să stabilească dacă măsurile poliției, descrise în plângere, au fost realizate în conformitate cu normele în vigoare, dacă au fost necesare, justificate și proporționale și dacă acestea au încălcat vreun drept fundamental al reclamantului.

În cazul în care în cursul examinării este stabilită o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantului, comitetul trebuie să evalueze, de asemenea, gravitatea acestei încălcări având în vedere toate circumstanțele cazului. În cazul în care comitetul concluzionează că:

- nu a avut loc nicio încălcare (de exemplu, deoarece drepturile fundamentale ale reclamantului au fost

restricționate în mod legal) sau

- încălcarea unui drept fundamental nu poate fi stabilită din cauza unei contradicții între declarații, care nu poate fi soluționată pe baza documentelor disponibile sau
- s-a produs o încălcare a unui drept fundamental, însă aceasta a fost de importanță minoră,

comitetul va transmite evaluarea sa către șeful agenției de poliție competente, care va lua decizia în conformitate cu procedura de plângere pe baza normelor oficiale care reglementează activitatea poliției și luând în considerare situația juridică stabilită în evaluarea efectuată de către comitet. Reclamantul poate contesta această decizie, ceea ce include posibilitatea unui control jurisdicțional al deciziei, în conformitate cu Legea privind normele generale ale procedurilor și serviciilor administrative. Reclamanții pot prezenta obiecții în prealabil față de trimiterea de către comitet a procedurii de plângere la agenția de poliție competentă, în cazul în care, de exemplu, aceștia consideră că ar fi dezavantajați astfel sau se tem de eventualele consecințe. Cu toate acestea, în acest caz, comitetul ar fi obligat să pună capăt procedurii, întrucât aceasta nu ar putea fi trimisă nimănui din cauza obiecției reclamantului.

În cazul în care comitetul constată o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, acesta - în funcție de agenția în cauză - va transmite evaluarea sa comisarului șef al poliției naționale maghiare, directorului general al organismului responsabil de prevenirea infracțiunilor interne și de sarcinile de detectare a infracțiunilor sau directorului general al organismului de combatere a terorismului, care va lua o decizie cu privire la plângere pe baza normelor aplicabile și luând în considerare situația juridică stabilită în evaluarea efectuată de către comitet. În cazul în care decizia organismului care se ocupă de caz diferă de evaluarea comitetului, trebuie precizate motivele pe care se bazează aceasta. Desigur, este posibil, de asemenea, ca o decizie emisă în acest mod să fie contestată în fața instanțelor. Evaluarea comitetului poate fi utilizată în cadrul respectivei acțiuni în justiție.

Norme detaliate suplimentare cu privire la modul de funcționare a comitetului pot fi consultate în regulamentul său de procedură pe site-ul acestuia.

3. Date de contact

Adresă poștală: H-1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

Telefon: +36-1/441-6501

Fax: +36-1/441-6502

E-mail: info@repate.hu

Site: <https://www.repate.hu/index.php?lang=hu>

III. Altele

III.1. Ministerul Public al Ungariei

1. Organizarea Ministerului Public

Ministerul Public din Ungaria este un organism constituțional independent supus numai legii.

Ministerul Public este condus și gestionat de Procurorul General, care este ales de Adunarea Națională din rândul procurorilor pentru un mandat de nouă ani și, prin urmare, răspunde în fața Parlamentului în conformitate cu dreptul public. Procurorul General are obligația de a raporta anual cu privire la activitățile ministerului.

Organismele Ministerului Public în Ungaria sunt:

1. biroul Procurorului General
2. birourile procurorilor șefi de apel
3. birourile procurorilor șefi
4. parchetele districtuale

Un parchet independent sau un parchet la nivel de district poate fi înființat pentru efectuarea de investigații de urmărire penală și alte sarcini ale Ministerului Public în cazuri justificate.

Există cinci birouri ale procurorilor șefi de apel și douăzeci și unu de birouri (unul metropolitan, nouăsprezece județene și unul central) ale procurorilor șefi aflate sub conducerea parchetului Procurorului General. Structura organizatorică a birourilor procurorilor șefi – cu excepția Parchetului central de investigații – este împărțită, în esență, între activități care se încadrează în dreptul penal și dreptul public.

Parchetele districtuale și la nivel de district aflate sub conducerea parchetelor județene și metropolitane principale instrumentează dosare care nu au fost atribuite unui alt organism de urmărire prin legislație sau la instrucțiunile Procurorului General și îndeplinesc sarcini legate de investigațiile Ministerului Public.

Instituția științifică și de cercetare a Ministerului Public, Institutul Național de Criminologie (*Országos Kriminológiai Intézet*), face parte din organizarea Ministerului Public, dar nu este un organ de urmărire penală. Aceasta lucrează la elaborarea de teorii și practici în cercetarea criminalistică, în criminologie și în științele dreptului penal.

2. Principalele sarcini ale Ministerului Public

Procurorul General și Ministerul Public sunt independente și, prin intervenția procurorului în administrarea justiției, sunt singura autoritate de aplicare a dreptului statului de a sancționa. Ministerul Public desfășoară acțiuni de urmărire penală a unor infracțiuni, ia măsuri împotriva altor acte și omisiuni ilegale și promovează prevenirea criminalității.

Procurorul General și Ministerul Public:

1. exercită drepturi în legătură cu investigațiile, astfel cum este definit prin lege;
2. reprezintă acuzarea în cadrul procedurilor judiciare;
3. supraveghează funcționarea legală a serviciilor penitenciare;
4. exercită alte competențe și responsabilități definite prin lege ca apărători ai interesului public.

Ministerul Public

1. investighează cazurile precizate în Codul de procedură penală (investigații în cadrul urmăririi penale);
2. supraveghează ca investigațiile independente efectuate de o autoritate de anchetă să se desfășoare în mod legal (supravegherea investigațiilor);
3. exercită alte drepturi definite prin lege în legătură cu investigațiile;
4. exercită, în calitate de procuror, competențele conferite autorităților publice de a începe urmărirea penală; reprezintă acuzarea în procedurile judiciare și exercită dreptul la căi de atac în temeiul Codului de procedură penală;
5. exercită supravegherea judiciară a conformității pedepselor, a sancțiunilor secundare, a măsurilor, a măsurilor coercitive de privare sau de restricționare a libertății și a măsurilor de urmărire, precum și a conformității cu legislația în ceea ce privește păstrarea bazelor de date cu registrele penale, administrative și ale persoanelor date în urmărire și cu deciziile care fac inaccesibile la nivel central datele electronice; de asemenea, participă la proceduri conduse de judecători de condamnare;
6. contribuie la buna aplicare a legislației în cadrul procedurilor judiciare (implicarea unui procuror în proceduri contencioase și necontencioase în fața instanțelor civile, administrative și economice);
7. promovează respectarea legislației de către organisme care acționează în calitate de autorități publice sau care soluționează litigiile pe cale extrajudiciară;
8. acordă o atenție deosebită urmăririi penale a infracțiunilor comise de copii sau împotriva copiilor și respectării normelor speciale privind procedurile administrative și penale inițiate împotriva minorilor; colaborează în aplicarea drepturilor copiilor în cazurile definite de lege și inițiază proceduri de luare a măsurilor necesare de protecție a copilului;
9. își îndeplinește sarcinile care rezultă din acorduri internaționale, în special în ceea ce privește furnizarea de asistență judiciară și cererile de asistență judiciară;
10. îndeplinește sarcinile care îi revin Ungariei în legătură cu participarea acesteia la Eurojust;
11. asigură reprezentarea în procesele inițiate pentru compensarea încălcărilor și a prejudiciilor cauzate în cadrul activităților sale.

În vederea protecției interesului public, Ministerul Public lucrează pentru a se asigura că legea este respectată de toți. Atunci când legile sunt încălcate, Ministerul Public ia măsuri în interesul legalității, în cazurile și în condițiile definite de lege. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, Ministerul Public este obligat să ia

măsuri atunci când un organism care trebuie să pună capăt unei încălcări a legii nu adoptă măsurile necesare, în pofida faptului că este obligat să procedeze astfel în conformitate cu Legea fundamentală, cu o lege sau cu un alt act legislativ sau instrument juridic al administrației de stat, sau în cazul în care sunt necesare acțiuni imediate din partea procurorului pentru a pune capăt încălcării unui drept rezultate dintr-o încălcare a legii.

Competențele și responsabilitățile de interes public care nu sunt de natură penală și care urmează a fi exercitate de către Ministerul Public ca factor care contribuie la administrarea justiției sunt prevăzute în legislația specială. Un procuror exercită aceste competențe în principal prin introducerea unor proceduri contencioase și necontencioase, precum și prin inițierea unor proceduri de către autoritățile administrative și prin depunerea căilor de atac.

3. Date de contact

Procuror general: Dr. Péter Polt
Sediu: 1055 Budapest, Markó u. 16.
Adresă poștală: 1372 Budapest, Pf. 438.

Număr de telefon: + 36-1354-5500

E-mail: info@mku.hu
Site: <http://mklu.hu/>

III.2. Sprijinul acordat victimelor

Serviciul de sprijinire a victimelor (*Áldozatsegítő Szolgálat*) acordă asistență în primul rând victimelor care au fost vătămate, în special din punct de vedere fizic sau mental (traume psihologice, șocuri), sau care au suferit pierderi ca urmare directă a unei contravenții sau a unei infracțiuni împotriva proprietății. Statul evaluează necesitățile victimelor și le oferă acestora servicii adaptate în consecință.

1. Procedură

Serviciile de sprijinire a victimelor sunt unități organizaționale specializate ale biroului guvernamental metropolitan (județean). Victimele pot solicita sprijin din partea oricărui serviciu de sprijinire a victimelor în exercitarea drepturilor lor și își pot depune cererea pentru asistență financiară imediată, pentru certificarea statutului de victimă și pentru despăgubiri la oricare serviciu de sprijinire a victimelor ([PDF](#)).

Cererile de asistență financiară imediată, certificarea statutului de victimă sau cererile de despăgubire trebuie să fie prezentate prin intermediul formularelor relevante ([Formular de cerere](#), [Cerere de certificare a statutului de victimă](#)). Serviciile de sprijinire a victimelor furnizează asistență pentru completarea formularelor.

Procedurile de sprijinire a victimelor sunt gratuite.

Cererile de asistență financiară imediată pot fi depuse în termen de cinci zile de la contravenția sau infracțiunea împotriva proprietății. Cererile de despăgubire pot fi depuse în termen de trei luni de la săvârșirea infracțiunii – cu excepțiile în temeiul Legii privind sprijinul pentru victimele infracțiunilor și compensațiile de stat.

Căile de atac împotriva deciziilor luate de serviciile de sprijinire a victimelor trebuie să fie prezentate în termen de 15 zile, la serviciile de sprijinire a victimelor, dar adresate Oficiului de Justiție.

2. Servicii

În conformitate cu legea menționată, serviciile furnizate sunt:

- sprijin pentru formularea plângerilor: serviciul de sprijinire a victimelor susține victimele într-un mod și într-o măsură adecvate necesităților acestora în exercitarea drepturilor lor fundamentale, ceea ce înseamnă consilierea acestora cu privire la drepturile și obligațiile lor în procedurile penale și administrative, condițiile de acces la asistență medicală, asigurări de sănătate, prestații sociale și alte ajutoare de stat, precum și furnizarea de informații, de consiliere juridică, de asistență psihologică și orice alte tipuri de asistență practică în acest context;
- asistență financiară imediată, care poate fi acordată în timpul procedurilor penale în curs pentru o sumă

stabilită în Legea privind costurile referitoare la adăpostul, îmbrăcămintea, transportul și alimentele și costurile medicale și de înmormântare, în cazul în care victima nu este în măsură să suporte aceste costuri ca urmare a unei contravenții sau a unei infracțiuni împotriva proprietății;

- certificarea statutului de victimă: în contextul procedurilor penale în curs, serviciul de sprijinire a victimelor certifică statutul de victimă al unui client prin intermediul unui certificat oficial pe baza documentelor de poliție; victima poate utiliza certificatul pentru proceduri administrative și de alt tip, cum ar fi emiterea de documente sau acordarea accesului la asistență judiciară etc.;
- asistența pentru martori: martorii citați în vederea prezentării la o audiere în instanță pot consulta consilierul oficial pentru sprijinul martorilor în cadrul instanței; acesta este un funcționar care oferă orientări martorilor, astfel cum este prevăzut în legislația relevantă, cu privire la depunerea mărturiei în vederea facilitării înfățișării acestora în instanță;
- asigurarea de locuințe sigure: dacă este cazul, statul oferă locuințe sigure pentru persoanele de naționalitate maghiară sau pentru persoanele care au dreptul de a circula liber și de a locui în Ungaria, care au fost identificate ca victime ale traficului de ființe umane, indiferent dacă procedura penală a fost inițiată;
- compensații de stat: rudele unei persoane decedate în timpul unei infracțiuni violente împotriva unei persoane sau o persoană rănită grav în timpul unei astfel de infracțiuni poate solicita o compensație de stat sub formă de plată unică sau de indemnizație lunară în cazul în care aceasta necesită acest lucru, astfel cum este definit în legea menționată.

3. Date de contact

Linie de asistență pentru victime 24/7, accesibilă gratuit din rețelele din Ungaria::

+36 (1) 80 225 225

[Servicii de sprijinire a victimelor](#)

Informații suplimentare detaliate cu privire la [sprijinul acordat victimelor](#).

III.3. Asistența judiciară

În conformitate cu Legea privind asistența judiciară, principalul obiectiv al serviciului de asistență judiciară (*Jogi segítségnyújtó Szolgálat*) este furnizarea de asistență judiciară profesională persoanelor cu nevoi sociale în vederea respectării drepturilor acestora și a soluționării litigiilor lor juridice – în anumite limite și într-o formă specifică.

1. Procedură

O cerere de asistență judiciară poate fi depusă personal sau prin poștă ([Asistență judiciară - date de contact](#)) la unitatea organizațională („biroul regional”) responsabil de asistența judiciară la nivelul biroului guvernamental județean (metropolitan) competent în raza căruia solicitantul își are domiciliul sau reședința obișnuită sau, în absența acestora, adresa de corespondență sau locul de muncă, prin completarea și semnarea unui formular (<http://igazsagugyhivatal.gov.hu/dokumentumok-jogi-segitsegnyujtas>) și anexarea atașamentelor necesare. Depunerea cererii este gratuită.

Printr-o decizie de autorizare (definitivă) emisă de biroul regional, persoana respectivă poate accesa ulterior serviciile oricărui avocat de serviciu (avocați, cabinete de avocatură, organizații ale societății civile) de pe lista de avocați de serviciu păstrată de Oficiu de Justiție (<http://www.kimisz.gov.hu/alaptevnepugyvedje/nejjegyzek>).

Căile de atac împotriva deciziilor luate de serviciul de asistență judiciară trebuie să fie depuse în termen de 15 zile la biroul regional, dar adresate Oficiului de Justiție.

2. Formele de bază ale asistenței judiciare

A.) Sprijin pentru procedurile extrajudiciare

- în cazul în care încă nu au fost inițiate procedurile judiciare pentru a soluționa un litigiu;
- consiliere și/sau elaborarea de documente;

- nu conferă dreptul de a fi reprezentat; avocatul de serviciu nu poate acționa în numele sau în locul clientului.

B.) Sprijin pentru procedurile judiciare

- în cazul în care o cauză este deja în curs;
- asigură reprezentare;
- nu poate fi acordat persoanei care a săvârșit infracțiunea sau contravenția;
- victima poate beneficia de drept de reprezentare juridică din fazele de cercetare și urmărire penală ale procedurii penale.

C.) În cazurile simple, serviciul oferă consiliere orală scurtă, fără evaluarea resurselor clientului.

3. Condiții de acordare

A.) În procedurile civile contencioase și necontencioase:

- statul acoperă onorariile avocatului de serviciu/ale reprezentantului legal sau statul plătește în avans onorariile pentru servicii juridice pentru o perioadă de un an în cazul în care situația venitului și a bunurilor clientului îndeplinește criteriile definite prin lege;
- statul plătește în avans onorariile pentru servicii juridice, stabilite în cadrul unei proceduri individuale de către serviciul de sprijinire a victimelor, pentru orice client care a fost victima unei infracțiuni și care îndeplinește condițiile privind veniturile și bunurile definite prin lege.

B.) În proceduri penale:

- statul plătește în avans onorariile avocatului de serviciu/ale reprezentantului legal pentru o perioadă de un an în cazul în care situația venitului și a bunurilor clientului îndeplinește criteriile definite prin lege;
- statul plătește în avans onorariul serviciilor juridice, stabilit în cadrul unei proceduri individuale de către serviciul de sprijinire a victimelor, pentru orice client care a fost victima unei infracțiuni și care îndeplinește condițiile privind veniturile și bunurile stabilite prin lege.

C.) Norme comune:

Clienții trebuie să facă dovada veniturilor lor și a veniturilor persoanelor care trăiesc într-o gospodărie comună prin intermediul documentelor prevăzute în Legea privind asistența judiciară.

Legea precizează cazurile în care sprijinul nu poate fi acordat, cum ar fi încheierea de contracte, cu excepția cazului în care părțile care încheie contractul solicită sprijin în comun, iar condițiile pentru sprijin sunt îndeplinite în toate privințele, sau pentru cazurile din domeniul vamal etc.

4. Date de contact

Birouri regionale:

Informații suplimentare detaliate cu privire la [asistența judiciară](#).

■ Ultima actualizare: 22/12/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.